

Hangossa itsenäisyyspäivää vietettiin perinteisin menoin

(Hanko) Hangon itsenäisyyspäivän juhlallisuuksien alkoivat seppelöiden laskulla sankarihautoille. Puolenpäivän aikaan kirkossa oli juhlapalvelus, jonka jälkeen kaupungintalossa tarjottiin kirkkokahvit. Iltapäivän alussa juhlasaliin kokoontui hankolaisia viettämään varsinaista itsenäisyyspäivän juhlaa.

Juhla oli sangen perinteinen, musiikkiesityksineen ja puheineen ja hyvä nim - perinteet tuovat varmuutta ja rytmiä.

Kaupunginvaltuuston puheenjohtaja Sture Söderholm toivotti vieraat tervetulleiksi lyhyellä puheellaan, eikä unohtanut mainita, että Hangon oli juuri päässyt kartalle lumi- ja räjähdysnäytöksellään.

Hangö Manskör, jota johti Hans Mecklin aloitti laululla "Vid en källa", joka oli kyllä

kaunis, mutta seuraava laulu, "Seitsemän miehen voima" oli suorastaan koistava ja sen huomasi yleisökin, joka palkitsi kuoron poikkeuksellisen voimakkailla aplodeilla.

Keskuskoulun lauluklubilaiset, joita säesti ja ohjasi Tuula Kalmi, olivat esiintymisvuorossa sen jälkeen ja mitä tekniikassa puuttui sen korvasi liikuttava äänitys, kuten lasten kanssa yleensäkin on.

Professori Timo Soikkanen kertoi marsalkka Mannerheimistä, mutta otti kiinnostavan ja poikkeuksellisen näkökulman. Hän kertoi kolmesta kerrasta, jolloin lähes kuka kenraali tahansa olisi myöntynyt, mutta meidän Manner-

heimillämme oli riittävästi poliittista ymmärrystä kieltäytykseen.

Ensimmäinen kieltäytyminen oli jo vuonna 1919. Silloin Mannerheim toimi valtionhoitajana ja ensimmäiset presidentinvaalit olivat tulossa. Venäläiset valkoiset kenraalit ehdottivat marskille, että hän käskisi Suomen armeijan hyökätä Pietariin ja murskata bolševikit. Ajatus oli muuten kiinnostava ja varmaankin viehätti Mannerheimiä, mutta ongelmana oli se, etteivät nämä kenraalit suostuneet tunnustamaan Suomen itsenäisyyttä, vaan sanoivat, että vasta Venäjän kansalliskokous voisi aikanaan sen tunnustaa, eikä sen kannasta ollut mitään takeita.

Mannerheim ei ajatuksen houkuttelevuudesta huolimatta lähtenyt "soitellen sotaan", koska asia ei Suomessa saanut poliittista kannatusta ja bolševikit jäivät kukistamatta.

Toinen varsin houkutteleva ehdotus tehtiin Mannerheimille 1930-luvulla. Silloin Lapaanliike, joka oli muuttunut hyvin radikaaliksi, tarjosi Mannerheimille käytännössä itsevaltiaan asemaa, mutta siitäkin Mannerheim ymmärsi kieltäytyä.

Ja kolmas kieltäytyminen tapahtui jatkosodan aikana. Vaikka Suomi toimi yhteistyössä Hitlerin Saksan kanssa, Mannerheim ei sitoutunut hyökkäämään Neuvostoliittoon, joskin oli valmistautunut siihen.

Kaikki nämä tilanteet, joissa Mannerheim olisi voinut vastata myönteisesti, olisivat johtaneet vaaratilanteisiin ja Suomen historia, kenties jopa maailman historia olisi ollut erilainen, mutta ainakin Suomelle se olisi merkinnyt vakavaa vaaraa.

"Pidättäytymistä ja varovaisuutta ei pidä sekoittaa päättämättömyyteen. Tarvittaessa Mannerheim oli nopea päätöksentekijä. Kyse oli poliittisesta harkinnasta ja varovaisuudesta. Pieni valtio ei voinut tehdä suurta virhettä. Sellainen olisi maksanut itsenäisyyden", totesi professori Timo Soikkanen yhteenvedossaan.

Puheen jälkeen juhlayleisö kuunteli Keskuskoulun näytelmäkerholaisten runoesityksiä, joissa varsinkin runon esittäjien koreografia liikutti ja huvittikin yleisöä.

Itsenäisyyspäivän juhlissa on ollut tapana jakaa myös vuoden kulttuuripalkinto ja niin nytkin. Tänä vuonna palkinnon sai Peter Stenström, ravintoloitsija, yrittäjä, opettaja ja rock- ja nuorisomusiikin edistäjä, joka on myös tukenut jazzkulttuuria.

Puolustusvoimien tervehdyksen toi komentajakapteeni Mikko Laakkonen.

Sen jälkeen jaettiin tavon mukaan kuntaliiton ansiomerkit. Tänä vuonna ansiomerkinnät saivat Sirpa Friman, Marie-Louise Hedberg, Anna-Lena Holmberg, Siv Huldin, Susanne Lundberg, May Lundqvist, Birgitta Mannström, Hans Nordström, Jörgen Nyberg, Stefan Nyberg, Jerry Stenlund, Terttu Strandberg, Gunnel Söderholm, Kerstin Söderlund, Susanne Wahlsten ja Marketta Wall.

Juhlan lopuksi Hangö Manskör lauloi Peräläisten marssin ruotsiksi ja osan Finlandia-hymnistä - Suomeksi niin kauniisti, että monet silmät kostuivat katsojien ja kuoro lauloivat Maamme-laulun yhdessä. -kn-